

poszkodowanemu za szkodę majątkową i niemajątkową wynikającą z doznanych obrażeń ciała (skoro takie rozłożenie odpowiedzialności na zasadzie ryzyka oznacza proporcjonalne obniżenie kwoty odszkodowania)?

- (¹) Dyrektywa Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (pierwsza dyrektywa) (Dz.U. L 103, s. 1).
- (²) Druga dyrektywa Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych (Dz.U. 1984, L 8, s. 17).
- (³) Trzecia dyrektywa Rady 2000/26/WE z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129, s. 33).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Guimarães (Portugalia) w dniu 17 czerwca 2010 r. — Vítor Hugo Marques Almeida przeciwko Companhia de Seguros Fidelidade-Mundial SA, Jorge Manuel da Cunha Carvalheira, Paulo Manuel Carvalheira, Fundo de Garantia Automóvel

(Sprawa C-300/10)

(2010/C 234/42)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal da Relação de Guimarães.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vítor Hugo Marques Almeida.

Strona pozwana: Companhia de Seguros Fidelidade-Mundial SA, Jorge Manuel da Cunha Carvalheira, Paulo Manuel Carvalheira, Fundo de Garantia Automóvel.

Pytania prejudycjalne

- a) Czy przepisy art. 3 ust. 1 pierwszej dyrektywy (72/166/EWG (¹)), art. 2 ust. 1 drugiej dyrektywy (84/5/EWG (²)) oraz art. 1 i art. 1a trzeciej dyrektywy (90/232/EWG (³)) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby prawo krajowe, konkretnie w przepisach art. 503 ust. 1, 504, 505 i 570 Código Civil,

przewidywało, iż w przypadku zderzenia dwóch pojazdów, w wyniku którego pasażer jednego z pojazdów doznał obrażeń ciała (poszkodowany domaga się odszkodowania), gdy winy nie można przypisać żadnemu z kierowców, należy odmówić lub obniżyć dochodzone odszkodowanie, na tej podstawie, iż pasażer ten przyczynił się do wystąpienia szkody, ponieważ podróżował na przednim miejscu obok kierowcy bez zapiętego pasa bezpieczeństwa, do czego był zobowiązany na podstawie prawa krajowego?

- b) biorąc pod uwagę, iż wykazano, iż w chwili zderzenia dwóch odnośnych pojazdów, rzeczonemu pasażerowi w wyniku braku zapięcia pasów bezpieczeństwa uderzył gwałtownie głową w przednią szybę samochodu, rozbijając ją, co spowodowało głębokie cięcia na głowie i twarzy?
- c) biorąc pod uwagę również i to, że w chwili wypadku jeden z odnośnych pojazdów nie miał ważnego i skutecznego ubezpieczenia zawartego z instytucją ubezpieczeniową, pozwanymi są, obok ubezpieczyciela drugiego odnośnego pojazdu, także kierowca pojazdu bez ubezpieczenia oraz Fundo de Garantia Automóvel, którzy na podstawie odpowiedzialności obiektywnej mogą zostać solidarnie zobowiązani do zapłaty odszkodowania?

- (¹) Dyrektywa Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (pierwsza dyrektywa) (Dz.U. L 103, s. 1).
- (²) Druga dyrektywa Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych (Dz.U. 1984, L 8, s. 17).
- (³) Trzecia dyrektywa Rady 2000/26/WE z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129, s. 33).

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-305/10)

(2010/C 234/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Peere i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2005/47/WE z dnia 18 lipca 2005 r. w sprawie umowy między Stowarzyszeniem Kolei Europejskich (CER) a Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) w sprawie niektórych aspektów warunków pracy pracowników wykonujących pracę w trasie uczestniczących w świadczeniu interoperacyjnych usług transgranicznych w sektorze kolejowym⁽¹⁾ a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy,

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/47/WE upłynął w dniu 26 lipca 2008 r. Tymczasem do dnia wniesienia niniejszej skargi strona pozwana wciąż nie przyjęła wszystkich niezbędnych środków transpozycji a w każdym razie nie poinformowała o nich Komisji.

⁽¹⁾ Dz. U. L 195, s. 15.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curte de Apel Bacău (Rumunia) w dniu 29 czerwca 2010 r. — Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești przeciwko Ștefan Agafitei i inni

(Sprawa C-310/10)

(2010/C 234/44)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curte de Apel Bacău

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești

Strona pozwana: Ștefan Agafitei, Apetroaei Raluca, Bărbieru Marcel, Budeanu Sorin, Chiagă Luminița, Crăciun Mihaela,

Curpăn Sorin-Vasile, Dabija Mihaela, Damian Mia-Cristina, Danalache Sorina, Dogaru Oana-Alina, Dorneanu Geanina, Galavan Adina-Cătălina, Grancea Gabriel, Radu (Hobjiță) Mădălina, Iacobuț Nicolae Cătălin, Lăcătușu Roxana, Lupașcu Sergiu, Maței Smaranda, Mărmureanu Silvia, Oborocianu Maria, Panfil Simona, Pânzaru Oana-Georgeta, Păduraru Laurențiu, Pirjol-Năstase Elena, Pocovnicu Ioana, Pușcașu Alina, Ștefănescu Cezar, Ștefănescu Roxana, Țimiraș Ciprian, Vintilă Cristina

Uczestnicy postępowania: Tribunal Bacău, Curte de Apel Bacău, Ministerul Economiei și Finanțelor Publice, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 15 dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne⁽¹⁾, i art. 17 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽²⁾ — które zostały transponowane do prawa krajowego na mocy OG (dekretu rządowego) nr 137/2000 z późniejszymi zmianami — sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisów krajowych i wyrokowi Curte Constituțională (trybunału konstytucyjnego), które zakazują krajowym organom sądowym przyznania dyskryminowanym skarżącym odszkodowania za szkody materialne lub zadośćuczynienia za krzywdę uznanego za odpowiednie w przypadkach, w których odszkodowanie za szkodę wyrządzoną w wyniku dyskryminacji dotyczy wynagrodzeń przewidzianych w ustawie i przysługujących kategorii społeczno-zawodowej różnej od tej do której należą skarżący (zob. w związku z tym wyroki Curte Constituțională z dnia 4 grudnia 2008 r. nr 1325 i z dnia 25 lutego 2010 r. nr 146).

2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy sąd krajowy jest zobowiązany czekać na uchylene lub zmianę przepisów prawa krajowego lub zmianę orzecznictwa Curte Constituțională, które są z założenia sprzeczne z przepisami wspólnotowymi, czy też sąd ten ma obowiązek zastosować w sposób bezpośredni i bezzwłocznie do sprawy zawisłej przed nim przepisy wspólnotowe zgodnie z ewentualną wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, odstępując od stosowania jakichkolwiek przepisów prawa krajowego lub jakiegokolwiek wyroku Curte Constituțională pozostających w sprzeczności z przepisami wspólnotowymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 180, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 303, s. 16.